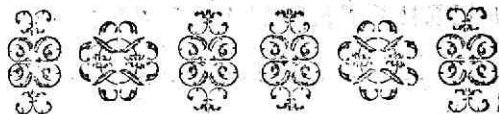

Apollo's St. Nicolaasgift aan Minerva : voorzien met nieuwe en oude minne- herders- en mengel-zangen, ook een aardige, klugtige en aangename Olypodriego

<https://hdl.handle.net/1874/35898>

HERDERS-ZANGEN.

ZAMENSpraak TUSSEN
KLORIS, EN ROOSJE.

Op een Aangename Wys.

Nief ey vlegt een Kransje van Mir-
L te en Fiolen,

Want agter dees Hagen had ik
myn verscholen,

Ey bluster, ey bluster myn jeugdig vier,
Hier onder dees Willegen Popelier
Speeld Mars en Venus door Liefde gevan-
gen,

En klaagt niet, wilt myn u Hartje maar
langen,

Myn Schaapjes die lopen op Bergen Dal.
Maar Roosje u Schone die vind gy hier al.

Komt dog Ganimedes schenkt Nectar
voor de Goden,

En laat ons Herders en Nymphjes gaan
noden,

Ontfangt 'er dit Kransje en Edel Gewas,
En zit hier wat neder in 't Groene Gras,

Ziet Phœbus stralen door 't lommer der
Elzen,

Hier moet nu Kloris zyn Roosje omhelzen,
Geen Nectar is zoeter nog Ambrozyn,

U Lipjes myn Roosje zyn zoeter als Wynn.

4 HERDERS-ZANGEN.

Z A N G

A A N K L O R I S.

Stem: { *Als ik myn Philis kuffe mag,
Te Vliffinge Lyt 'er een, enz.
Laat Phœbus in het Morge root.*

1.

Ag wistje wat uw Minnaar leyd,
Gy kreeg ô Kloris eens medogen
Ik ben myn waarde Vryheyd kwyd
Die'k heb verpand aan uw schoon Ogen.

2.

Gy hartediefje en waarom my
Gy wygert, als ik onder 't kuffen,
Voor al de Smerten, die ik ly,
Eens tragt myn Minnevlam te bluffen?

3.

Denk niet, als gy wat Gunst betoond,
Dat ik uw Schoonheyd zal ontvlugten;
Uw Oogjes, daar de Min in woond,
Doen my staag om uw byzyn zugten:

4.

Myn hart aan 't uw' alree Verpand
Blyft uw gevange zonder vrezen,
Zó lang het doelwit van myn Brand
Zig vind in uw bekoorlyk wezen,

5. Wat

HERDERS-ZANGEN. 5

5.

Wat stookt uw glans al Minnegloed,
Wanneer ge in 't stralen uwer lonken,
My met een Lieve Lag begroet,
En maakt myn Geest in weelde dronken.

6.

Heeft al dat schoon myn hart doorwond,
Myn Lieve Kloris laat ons blaken!
En laat ik op uw Rozemond?
Een eynde van myn Smarte maken!

T E G E N - Z A N G.

A A N K L O R I S.

Stem: Laat Phœbus in bet Morgenrood, enz.

Neen Kloris, neen uw Minnegloed
Zal uw myn Vryheyd niet weer
schaken,
Ik vlugd voor al 't betov'rend zoed
Waar mē gy harten weet te blaken.

2.

Uw Oogjes, daar de Min uyt straalt,
't Is waar, zyn vol van Lieve lonken,
Maar wie in Haren glans verdwaalt,
Kan, hoe vol Liefde, u niet ontfonken.

A 3

3, Uw

6 HERDERS-ZANGEN.

3.

Uw boezem, als zy zwoegt en speeld,
En Vrolyk wentelt op en neder,
Waar in de Min 't vermaak verbeeld,
Dat zy bezit zo zoet, en teder.

4.

Blaakt wel myn Hart, en Ingewand,
Maar wat verwin ik met myn zugten?
Ik raak uw nauwlyks met myn hand,
Of gy bestaad me voort t'ontvlugten.

5.

Hoe Kloris meend ge dat een Beeld,
Van marmer my dan bekoren?
Neen! die myn Hart en Zinnen streelt,
Moet ook eens na myn Zugten horen.

6.

En wyl ik zonder Minnepligt,
My in uw Oog niet kan begeven,
Ontvlugt ik liever uw gezigt,
Als dat ik zo Gewond wil leven.

7.

'k Min, op hoop van Wedermin,
Met onophoudelyk te blaken,
Dat kan, ô wrede Harderin
Uw Daphnis langer niet vermaken.

8.

Ja streel vry met uw Orgelkeel,
Die alle harte kan veroveren:
Dat Lief en Aangenaam gekweel,
Zal egter my thans niet betov'ren.

HERDERS-ZANGEN. 7

9.

Ik stop het oor voor dat Gezang,
Want in myn Vlammen te verteren,
Neen Kloris, dat vald my te bang.
Uw wreedheyd komt myn Pligt my leren.

DAPHNIS EN KLORIS.

Herders Vryagie.

Stem: *Laat Phœbus in het Morgen-Root, enz.*

Daphnis.

Hoe Kloris, hoe zo vroeg in 't Veld,
Wie heeft in slaap u komen storen?
Of heeft de Liefde met geweld,
Uw na myn Minneklagt doen horen.

Kloris.

Neen Daphnis, neen! de dart'le Min,
Is over lang van my verwezen,
Dat Boefje laat ik niet weer in,
Zoo hoef ik noyt zyn Pyl te vrezen.
Ik haat de Minnerazerny,
En houw myn Vryheyd buyten banden,
Wat baat het harfeloos gevry,
Op Aard ons meer, als spot, en schanden.

A 4

Daph-

8 HERDERS-ZANGEN.

Daphnis.

Noemt gy de Liefde een Razerny,
Die al de Wereld kan bekoren?

Ag! dat ge eens voelde, wat ik ly,
'k Zou u wel anders Zingen horen.

Kloris.

Ja ik noem de Min een snoo Tyran,
Een vuyle Pest een Ritze Zatir,
Deed yder een hem in den baa,
Zo plaagde ons noyt die Vreugden hater.

Om dat de Min uw Harffens kwelt,
Daarom kunt gy me niet vermaken,
Gy legt me altyd aan 't oor en lelt
Van met u in dien Gløed te blaken.

Daar anderzins, indien ge Vry
Gelyk als ik, gestaag woud leven,
Wy vry van alle slaverny
Aan Vreugd ons zoude overgeven.

Daphnis.

Wat Vreugde kenje, zonder Min,
Gaat waarje wild, ter wereld zoeken?
Oms leven nam hier door begin,
En zoud ge deze drift vervloeken.

't Mind alles wat hier Leven heeft,
Be zie 't gediert in Bos en Velden,
Wat in de Lugt, of 't Water zweeft,
Elk weet zyn Minnevlam te melden.

Be zie de Kruiden op het Veld,
De Bloempjes staan van Min te blaken.

Elk

HERDERS-ZANGEN. 9

Elk voed het Lieve Mingeweld,
En zou dat noyt uw Hartje raken.
Neen Kloris, trots uw tegenzin,
De Liefde doet hier alles groeyen,
De Blaadjes kraaken zelfs van Min,
Die in u Hof en Boomgaard Bloeyen.

Kloris.

Wel wat vertelt een Minnaar niët,
Om flegte Nymphen te bekoren?
Neen Daphnis, 't is wel meer geschied,
Dat wy van Min u Zingen horen.
De Hemel geeft ons 't Veldgewas.
En 't Aardryk leverd kruyd en bloemen,
Maar hoe de Min hier komd te pas.
Daar hoor ik u alleen van roemen.

Daphnis.

Het Zaad in vrugdbaar Aard gezaayd,
Beminde Kloris doet wel telen,
Hier door is 't dat gy vrugten maayd,

Kloris.

Hoe kan de Min daar onder spelen.

Daphnis.

De Min alleen weet met zyn gloet,
In 's Aardryks schoot een brand te ont-
steken,
Natuur, die 't Zaad daar Leven doet,
Moet door dat vuur haar Schepzelkwe-
ken.

Dus geefd, gelyk een Barends nood,

A s

Het

10 HERDERS-ZANGEN.

Het Aardryk haar gewassen boven,
Maar mogt ik in u Rooze schoot,
Die Vrugtbaarheyd my ook beloven.
Natuur zou op die zelve wyz',
De Teelzugt u wel haast doen leren,
De Liefde streek dan wys de pryz',
En deed u haar gehyme keren.

Kloris.

Weg Daphnis, weg, uw ydele praat.
Maakt, dat ik altyd u zal haten.

Daphnis.

Maar, trots uw afkeer, en uw haat,
Zal ik u egter noyt verlaten.

Kloris.

De Min komd altyd tyds genoeg.

Daphnis.

't Is ydelheyd zyn Jeugt te spillen,
De Liefde komt ons noyt te vroeg.
Dan voor die nimmer Minnen willen.

Kloris.

Myn Jeugd belooft me nog wat tyd,

Daphnis.

Maar als die tyd eens is verlopen,
Dan zyt ge Jeugd en Vryheyd kwyk,
Wat is 'er, meenje dan te hopen.

Kloris.

Een vry, en onbezorgd gemoed,

Daphnis.

Een hartzeer, die u staag doet kwynen,
Dat gy die Lieve Minne gloed,

HERDERS-ZANGEN. 11

Zo Vruchteloos heb doen verdwynen,

Kloris.

Maar waarom my nu juyft gevryd,
Daar ik tog nimmer zoek te Minnen.

Daphnis.

Wanneer gy uyt de Wereld zyd,
Mag ik by anderen eens beginnen.

Kloris.

Dat zy zo, 'k houw myn Vryigheyd.
Gy zuld me nimmermeer belezen.

Daphnis.

Had dat u Moeder ook gezyd,
Gy zoud niet in de Wereld wezen.

Kloris.

Ag! Daphnis, ag! myn hart dat beefd!

Daphnis.

Een tyken, dat gy moed beminnen.

Kloris.

Wat of 'er door myn Leden zweeft,
Ik ben geheel onstelt van zinnen,

Daphnis.

Betrouw uw Schoonheyd aan myn hert,
Dat uw zo lang heeft aangebeden.

Kloris.

Ag! ag! ik voel de Minne smert.

Daphnis.

Zo laat u eenmaal overreden.

Kloris.

Hoe, kan ik dit nu niet Weêrstaan.

Daph-

12 HERDERS-ZANGEN.

Daphnis.

Neen, zo gezyt een Mensch geschapen,
Want tegen Liefde laat u raan,
Myn Kloris! is geweer, nog wapen.

Stem : { *Wat leeft de Minnaar vol, enz.*
 { *O Schoon verweelde Dageraad.*

1.

Wanneer de Zon in 't Morgen-rood,
In 't Oosten kwam ontmoeten,
Lag Phœbus in Auroraas-schoot,
Om Zee en Duyn te groeten,
Om Roos, en Blom, om Phiölet,
Met Elft en Linde digt bezet,
Door zuyver koelt te buygen,
Om druppels die als Kristalyn,
Op Roos en Blom gedropen zyn,
Vol Nectar in te zuy gem.

2.

De vers ontloken Dageraad,
Begroet van zuyer-winden,
Haar Morgen-zugjes vallen laat,
Op de digt beladen Linden,
De Zon in 't Oosten opgeltaan,
Speeld met zyn Glants op Groene Blaân
Van hoog getopte Bomen,
Van waar myn Philis dreef haar Vee,
Tot

Tot op den Oever van de Zee,
En brakke Water-flo men.

3.

Haar Schaapjes aan de Waterkand,
Verkwikten door 't verkoelen,
Myn Philis gaat terwyl op Strand,
Haar blanke Voetjes spoelen,
En slobbert in het ruyzend nat,
Dat haar tot aan de Middel spat,
Door drifjes op-gevlogen. . . .

Noyt zoeter Vreugd, noyt blyder dag,
Als doen ik weer myn Philis zag,
Haar natte Leden dro gen,

4.

Haar open Boezem heel ontbloot,
't Albastert wit verdoofde,
Haar blanke Kaakjes blozend rood,
Auroor haar glans verdoofde,
Hoe graagde myn verliefde Zin,
Na dit genot door zoete Min,
Dog dorst het niet betragten, . . .
Dies was de Vreugde my een smert,
En Vreugd voor 't Oog, en pyn voor 't Hert,
En stryft voor myn gedag ten.

VRYSTERS MINNE-KLAGT

Over 't affterven van:

H A A R M I N N A A R.

Stem: *Van de Herder Piramus.*

1.

O Dag ! ô blyden dag, Heb ik ge-
vonden,

En doen ik myn Trouw aan hem had

Verbonden:

Den Herder Piramis,

Lyt in een Wildernis:

Langs een klaar Waterkant:

Daar Rust hy op zyn hant,

2.

Ik wil hem niet verftoren in zyn slapen::

Hy is vermoeyt en lyt om Rust te rapen::

Slaapt Herder, slaapt geruft,

Tot dat gy uwen Lust:

Zult hebben doorgebracht,

Alwaar het een helen nagt::

3.

Daar mêt zo wil ik dan myn Schaapjes wyde:

En wakker maken, eer ik van hem fchy-
den:

En:

HERDERS-ZANGEN. 15

En fiet myn droevig Hert,
Dat barst van Minne-smert,
Myn Schaapjes alle gaar,
Adieu Ik volg hem naar.

4.

Cupido gy heb myn Hert; en Ziel bedorven,

Uyt Minne-Brandt; Is hy alleen gestorven:
Myn dunkt ik sie zyn bloet,
Gestort onder de voet,
Ik beef van schrik en schroom,
Als ik aan zie de Boom.

5.

Den Boom daar hy aan lag, vol van Genugten,

Die brogt ons voort heel aangename Vruchten;

Den Boom staat altyt Root,
En brengt zyn Vruchten voort,
Dat hy besproeyt nu is:
Met Bloet van Piramis.

6.

Met zynen degen dan, wil ik myn doorsteken;

En met myn Hant, wil zyn doot wreken;
En schryven op zyn Graf,
Met grote Letters af,
Harder en Harderin,
Is gestorven door de Min.

16 HERDERS-ZANGEN.

Een Zamen-spraak tuffen den

HERDER CORIDON,

En zyn

HERDERIN CELADON.

Stem: Soete Rozelinde waarom weende gy.

Celadon de Lieffelyke tyd komt aan,
Herderin 't is tyd te wezen op de Baan,
Ag! ziet myn Schaapjes lopen door de
groene Wy;
Herderinne, myn Vrindinne komt gaat
met my.

Celadon.

Coridon ik zal aanstons zo by u zyn,
Want ik zie voort aan de klare Zonne-
schyn;
En og myn lieve Herder wilt op staande
voet,
Myn stal ontsluyten,
En laat buyten,
Myn schaapjes zoet.

Co-

HERDERS-ZANGEN. 17

Coridon.

Ik zal Herderin, ag Alderlieffte myn:
Myn beminden Engel u behulpzaam zyn,
Ik zal u Schaapjes dryven lieve Herderin,
Door de Heyde,
Zonder beyde,
Na uwen fin.

Celadon.

Ag u Dienstbaarhede staan myn zeer wel
aan,
Ik wil met myn Harder altyt treden gaan,
Sa komt myn Coridon en voegt u aan
myn Zy,
Speelt een Lietje,
Op u Rietje,
Nevens My.

Coridon.

Celadon de woorde die gy aan myn doet,
Kwest myn arm Zieltje, nu onsteekt myn
bloet,
Komt dan myn Uytverkoren edel Ma-
get teêr,
Laat u vinde,
Myn Beminde,
En sit wat neer,
Dan zult gy hier hooren het zoete geluyt:
En van al de Vogels en van myne Fluyt;
Ag! dat u Hertje in het Veld zal opengaan,
Door 't zwiere,

B

Van

18. HERDERS-ZANGEN.

Van de Diere,
Nu voortaan.

Celadon.

Herder door u aangename zoete Praat,
Springt van vreugt myn Hert op in myn
Zieltje,

Ag! door u Rekeratfi lieve Herder myn:

Alle dagen:

Langs de Hagen:

Wil ik met u zyn.

Coridon.

Celadon ik word geperst van stonden aan,
Dat ik op u Wangen eens moet geven
gaan,

Door u zoet Genegentheyd hier op het
Groen:

Uyt zuivere Minne, Herderinne,
Eenen zoen.

Celadon.

Zoetjes Coridon zo haastig is te mal,
Hoort gy eens dit Nagtergaaltje in dit dal:
Hy Fluyt gestadig, Herder met een bly
gemoet,

Hier te Lande, Allerhande,

Zoet, zoet, zoet.

Coridon.

Zoet zal het geschiede lieve Harderin,
Zoo gy maar te vrede bent myn Enge-
lin,

Ver-

HERDERS-ZANGEN. 19

Vergunt dog! Celadon aan uwen Herder
Trouw;

Doet myn Bede,
Hier ter stede,
Myn waarde Vrouw.

Celadon.

Ag! myn lieve Herder stelt u dog geruft,
Komt by Celadon volbrengt u lust.

Coridon.

Ag! komt myn twede Ziel: myn lust, myn
Wert;

Gy doet verdwyne,
Alle pyne,
Van myn Hert.

HARDERS - GEZANG.

Stem: 't Schynd dat myn Zieltje zyn enz.

1.

Lestmaal in 't Krieken al vanne den
Dagen,
Als 'er de Zonne zyn ryzen kwam doen
Gink ik 'er myn Schapen te Velde-waart
jagen.

Om in het Bedouwde Gras te voen,
Ik lydeze zoetjes aan een Water-kant,
Daar ik myn zoete Harderinnetje vant,

B 2

Dien

20 HERDERS-ZANGEN.

Dien ik met enen aangenamen Lag,
Doen heb geboden eensjes goeden dag,

2.

Ik zyde wel zoete Harderinne,
Waar wilje alzo vroeg na toe?
Rust dog een wynig myn zoete Vrien-
dinne,
Neen Harder zydzzy, ik ben nog niet moe,
Den dag begint en, ik ruste nog niet,
Maar op het lest zy haar gezeggen liet;
Daar vonden zy een bekwame stee,
Daar gingen zy zitte rusten met haar twee.

3.

Daar gingen zy byde zitten en rusten,
Niet ver van een klaar Water-kant,
Daar hy zyn Liefje wel Duyzend-maal
kusten;
Daar hy zyn zoet vermaak in vant.
Hy ly zyn Hoofje in zyn zoete Liefs
schoot,
En met zyn Handjes op haar Borsjes bloot,
Daar lagen zy byde tot aan de Middag,
Dat men de Zon uyt het Zuyden zag.

4.

Doen wouder myn Harderinetje schy-
den,
En met haar Schaapjes henen gaan,
Ik zy Harderinne, wilt nog wat byden,
En laat het vry op Philander staan,
Ik zalze dryven over Berg en Dal,
Al-

HERDERS-ZANGEN. 21

Alwaar het myn Prinçes gelieven zal;
Ik zal 'er ze lyden en brengen in rust,
Aldaar het myn Harderinnetje lust.

5.

Zy zy wel Harder wilt gyze dryven,
Dryfze vry aan myn Vaders Hof,
Ik zal hier zo lang wagten en blyven;
En daar mee zo nam hy oorelof,
Daar mede zo nam hy zyn af-schyd,
En met een Kusje haar adjeu gezyd,
Hy zyde wel Lieflte, na de Zonne-schyn,
Zoo zal ik weder by myn Engel zyn.

HARDERS-KLAGT.

Op een Nieuwe Stem:

1.

Ik ginger lef wandelen aan een Fontyn,
I s'Avonds al in klaar Maneschyn,
Daar vand ik myn Zoete Engelin,
Treden met haar Schaapjes te Velden in.

2.

Phileander speelden al op zyn Fluyt,
En hy zy, wel Harderin gyzyt de Bruyt,
Ik derf 'er geen Jonkmans spreken aan,
Want het is og laçie met myn gedaan.

3.

Wel hebt gy niet gezworen enen Eed,

B 3

En

22 HERDERS-ZANGEN.

En weet gy niet wat gy gister avond deed,
Hebt gy niet gezworen by u Trou,
Dat gy myne Dienaresse wezen wouw.

4.

Ja Harder, en dat geloof ik wel,
Trouwen dat en is 'er geen Kinder-spel,
Meende gy myn, ik meenden u niet,
Ziet dan dat gy na een ander ziet.

5.

Wel Adjeu dan spytige Harderin,
En gy zyt de oorzaak al van myn Min;
Als ik jou dan niet Trouwen en mag,
Zo Kust myn voor 't laatste nog eens
goeden dag.

6.

Maar, zy sprong op met een kloek ge-
moet,
En zy zey, wel Harder en gy zyt gegroet,
Gy zyt myn Kint, en gy zyt myn Vrint,
En gy zyt, de gene die myn Ziel bemint.

HARDERS EN HARDERINS
G E Z A N G.

Stem: { *Van Coridon.*
 { *Komt myn Hertje komt myn Troosje.*

I.

Op myn Fluytje wil ik spelen;
Vrolyk van myn Harderin,

Ik

HERDERS-ZANGEN. 23

Ik moet eens een Deuntje kwelen,
Want ik haar op Trou bemin;
Echo boft myn ftem dog voord
Dat myn Sylvia het hoord.

2.

Sylvia aanhoord myn keeltje,
Want het tot u lof nu zingt,
Dat zoo klaar gelyk een Veeltje,
Door het groene Bosje klinkt,
Komt dog aan op het geluyt,
Van myn zoete Harders-Fluyt.

3.

Ik helaas! bedroefden Harder,
Moet alleen myn Schaapjes-hoen,
En myn Sylvia gaat verder
Wyden in het Bosjen groen;
Of ik haar dryf agter an,
Ik haar dog niet krygen kan.

4.

Harderin wilt my dog horen,
Ik bid u blyft een wynig ftaan,
Nyg tot my u klagt en oren,
En ziet dog myn lyden aan:
Ziet hoe dat ik in myn Hert,
Lyd' onlydelyke fmert.

5.

Mogt ik eens myn Liefje fpreken,
Daar zy Wyd al aan de kant,
Van de klare Water-beken,
Daar veel Bloempjes ftaan geplant,

B 4

Dat

24 HERDERS-ZANGEN.

Dat ik haar daar vinden zou,
Verdreven was al myn rou.

6.

Dat ik haar maar wist te vinden,
Daadelyk zou ik my spoen,
Door de dicht beblade Linden,
Om te komen in het Groen;
Ras myn Schaapjes treed wat voord,
Want haar Stem heb ik gehoord.

7.

Sylvia hoor ik daar Zingen;
Hemel wat een zoeten Thoon,
Al myn Aderen die springen,
Daar is geen Snare-spel zo schoon,
Want de klare Beeke springt
Wanneer dat myn Lieffte zingt.

8.

Hoe zal ik u dan met kusjes,
O myn zoeten Sylvia;
En met lieffelyke lusjes,
In myn Armen nemen dra:
Want u zoete Rooder-mond,
Kon myn Hart maken gezond.

9.

Prinçes, Harderin ik haake
Na de uure, dat ik jou
Zal in d'Egten-Staat genake,
Dan zult gy zyn myne Vrouw,
En ons Schaapjes zullen meê,
Zyn verëenigt op die steê.

Zamenspraak tuffen

HARDER EN HARDERIN.

Stem: *Hoe draayd 't Fortnyu zoo ras.*

Harder.

Ik groet u Harderin,
 I Godt geef u goeden Morgen
 Myn lieve Engelin;
 Hoe komt gy zo verborgen;
 Zegt myn dog op dit pas,
 Onder de groene Linde,
 In het bedouwde Gras,
 Myn Engel myn Beminde.

Harderin.

'k Ben op myn eenigheyd,
 Ik neem hier myn behagen,
 Met dezen zoeten tyd,
 En lieffelyke Dagen;
 Ik hoor het zoet geluyd,
 Van alderhande Dieren;
 Daar by het jeugdig Kruid,
 Komt onze Veld verçieren.

Harder.

Laat ik myn Engelin,
 ô Bloempjen uytgelezen,

B 5

Als

26 HERDERS-ZANGEN.

Als uyt een zuyv're Min,
Dog u Gezelschap wezen:
'k Zal u behoeden gaan;
Als een trouwen Harder,
Komt dan myn Engel aan,
En vlugt van myn niet verder.

Harderin.

'k Zal mynen Harder agt
Niet wygeragtig wezen,
Laat ons den helen Dag,
Treden gaan als voor dezen;
Met onze Schaapjens al,
Za hier niet lank te byden,
Al in dit Groene-dal,
Moeten wy ons vermyden.

Harder.

Ag edel Maget teêr!
Myn overschoon Clarinde,
Laat ons zitten neêr,
Myn Engel myn beminde,
En nemen ons Plyzier
Hier zoetjes met malkander,
Al met het Pluym-gedier,
Za voegt u by Leander.

Harderin.

Couragy Harder ziet,
Ter eeren van Clarinde,
Za speeld eens op u Riet,
Onder de groene Linde;

En

HERDERS-ZANGEN. 27

En ik zal tuffchen by,
Gaan zingen met behagen,
Ter eeren van de My,
Al langs de groene Hagen.

De Harderinne zingt een Veersje tuffen byde,

Stem: Is liefde zoet lyden, &c.

*De Liefde moet ik pryzen,
In deze zoete tyd,
En ook eere bewyzen,
In 't Jeugdig Veld-tapyt,
De Vogeltjes alle,
Leere ons minzaam zyn,
In dit groene Dalle,
Ag Harder van myn!
Hoe zoet is 't te Minne?
Hoe zoet is 't Gewry?
Van een Harderinne,
In de koele My.*

Harder.

Myn Hart is vol van Vreugd,
Myn lieve Harderinne,
Myn Engel vol van Deugd,
Ag hoe brand ik van binne!
Laat ik van stonden aan,
Myn overschoon Clarinde,
Een zoentje smaken gaan,
Myn Engel myn Beminde.

Har-

28 HERDERS-ZANGEN.

Harderin.

Ik zal verwagten gaan,
Uw gunst nu op heden,
Wilt u niet lang beraan,
Harder van nu ter steden,
'k Ben tot u dienst beryd,
Ik zal van u verwagten,
Een zoentjen in dees tyd,
Wilt myn Min niet veragten.

Harder.

Ag mynen Engel ag!
Ik zeg u hier beneven;
By Dagen en by Nagt,
Zal ik wagen myn leven,
Voor u myn Harderin,
En wilt geen zorge dragen,
'k Zal uyt zuivere Min,
By u zyn alle dagen.

H A R D E R S - Z A N G.

Stem: Wanneer de Zon in 't Morgen-rood.

I.

O Schoon verweelde Dageraad!
Ten Oosten uytgeloken,
Men ziet in u een Lieff gelaad,
Den Hemel doorgebroken;

Men

HERDERS-ZANGEN. 29

Men ziet hoe Phœbus nederdaald,
Op Boffen, en op Bergen ftraald,
En pronkt met zyn gieraden, . . .
Op Bos, en Kruyden van het Veld,
Waar op Dorinde haar neder fteeld,
En pronkt met haar Gewa den.

2.

Dorinde maakt een Roze-bed,
Daar op zo gaat zy ruffen,
Zo dra als zy haar neder legt,
Droomt zy van Minne-luffen,
Zo dra de Schone lag en fliep,
't Was Damon Damon die zy riep,
Door fchaamt geheel aan 't blozen, . . .
Og Damon Damon komt by my,
En rufft wat aan myn Groene zy,
Hier in het Dal van Ro zen.

3.

Og! Damon waarom komt gy niet,
Wat doet u Minne fchromen?
Hoe komt dat gy zo van my vliet,
En durft niet by my komen?
Al hebt gy Harder Geld nog Goed,
Uw Deugden en u Trouw Gemoed,
Dat heeft verliefd myn zinne, . . .
Als gy my maar uw Trouw kwam bien,
Ik zweer myn Gunft zal u gefchien,
Ik zal u eeuwig Min ne.

4.

Damon juyft agter het Geboomt,
Hoor-

30 HERDERS-ZANGEN.

Hoorde dat zoete Dromen,
Wiens Hart met Vreugd schier over-
stroomt,
Is dadelyk gekomen,
Ter plaatze daar de schoon Godin,
Door Dromen raakt tot zoete Min,
Lag gierlyk aan 't blozen, . . .
Hy ziet een lieflyk gelaad,
Gekleed in gierlyk Gewaad,
In 't midden van de Ro zen.

5.

Het Gevogelt hier van Vreugde kweeld,
De Schoone tot vermaken,
Hy naderd tot dat zoete Beeld,
Wenst duyzendmaal te naken,
Al met een Kus dees Lipjes zoed,
Waar Douw en Honig als een vloed;
Gaat lieffelyk overstromen, . . .
Terwyl de Harder staat en dugt,
Zo liet die schone Maagd een zugt,
Og! Damon wild dog ko men.

6.

Door Liefdens Vreugt geheel ondeeld
Raakte Damons Hert aan 't blaken,
Hy naderd aan het zoete Beeld,
Kust zoetelyk haar Kaken,
Terstond zy doe haar oog ontsluit,
Doe riep zy met een naar geluyt,
Wat wilt gy hier beginnen, . . .
Hy sprak myn Lief ontsteld u niet, 't Is

HERDERS-ZANGEN. 31

't Is Damon Damon die gy ziet,
Gy hebt Verliefd myn zin nen

7.

Prinçes ik buyg myn voor u neêr,
Ag! laat my Troost genieten,
Ons vreugden zyn geen Dromen meer,
Doen zag men Tranen vlieten,
Uyt Damons Ziel-verliefde bron,
Tot dat hy door de Liefde kon,
Niet bidden ofte smeken, . . .
Doe zy zy Harder weest geruft,
Tot dat die twee in zoete lust,
In Minne-Vreugd bezwe ken.

HARDERS - ZANG.

Op een aangename Wys.

1.

De Zuyder-zon liet zyne stralen,
Op Veld en Akkers nederdalen,
Wanneer Pylander adem-togt,
In 't lommeren en de schaduw zocht.

2.

In 't naaste Woud, om 't Zonne-licht te ont-
vlugten,
En uyt de Borst van zyne Min te zugten,
Daar hy zyn Rozemond,
In 't groen al slapend vond,

3. Als

32 HERDERS-ZANGEN.

3.

Als opgetogen door verwonderingen,
Begon de Harder dus te zingen:
Waar vond men schoonder Tafereel.
Gemaald, door 's Kunstenaars Penceel,

4.

Als my hier werd vertoond in 't leven;
'k Zie Rozemond hier rusten by een Bron
In 't lommer van de groene Dreven
Voor 't steken van de Middag Zon:

5.

Terwyl haar blonde ontsnoerde Haren
Doorvlogten zyn met Bloemen en Blaren:
Gy Pluym-gedierd, ontwekt haar niet,
Laat die bekoorelyke rusten,

6.

Myn Oog moet zig nog wat verlusten
In 't schoon dat my 't hier bied
O lief geval! dat voor myn Ogen
Komt zo veel schoonheyd t'zaam verto-
gen.

T E G E N - Z A N G .

Stem: *Ag schone Maagd.*

1.

V erliefde Maagd,
Meend gy met lonken
t'Ontfonken

Myn

HERDERS-ZANGEN. 33

Myn Hert wel eer behaagt;
Neen ik stel de Min
Gans uyt myn zin,
'k Wil altoos met myn Vryheyd pronken;
2.

Weg Malle Pry,
Met al u Snappen
En klappen,
Ik laat u in de ly,
Schoon gy myn Ziel
Wel eer Geviel,
Gy zult my noyt niet weer Betrappen.
3.

Dat komt Zottin
Van na te Lopen,
En hopen
Op u Trouwe Min,
Neen, 'k Lag u uyt,
Gewaande Bruyd,
'k Zal voor myn Gelt wel Schoonder koop-
pen.
4.

Het blinkent Goud
Heeft groot Vermogen;
In d'Ogen
Van Juffers Jong en Oud.
Beklaag dan niet
Uw zwaar Verdriet,
Gy hebt u zelfs te Los bedrogen.
C

s. Als

34 HERDERS-ZANGEN.

5.

Als ik de Wyn
Zie in de Beker,
't Is zeker
Die baart my Medecyn:
Die voed de Vreugt,
En doet my Deugt,
Dies hoef ik noyt geen Apotheker.

6.

Weg dart'le Min,
Jou regte Zotje
'k Bespotje,
'k Verban u uyt myn zin:
Schoon ik wel schyn
Uw Slaaf te zyn,
't Is maar Geveynst, en ik Bedotje.

T E G E N - Z A N G.

Ik haat de Wyn
En al die Prullen,
Die pullen
En daag'lyks Dronken zyn.
Myn Hert en Zin
Leef door Min;
Die zal myn Bachus noyt meer zullen.

GIFT

HERDERS-ZANGEN. 35

GIFT AAN ROZEMOND.

Stem: *Tranquille Cour.*

1.

Daar Rozemond, daar is een Roos,
De waardste van de Lente-Bloemen,
Hoewel ik, voor haar glans, verkoos,
De Roosjes waardiger te roemen,
Die met een Friffer geur, en Schoner
glans belaân,
Op byd' uw Kaakjes staan.

2.

Dat zyn de Roosjes Engelin,
Die Minnaars Sterven doen of Leven;
Om dat Gebloemt heb ik vol Min,
Myn Hart in u Gebiet gegeven,
Behaagt deez' Roos u Oog? sta my 'er
weer een toe,
Die zulk een Offer doe.

3.

't Zou Gunst om Gunst zyn, waardste Schat,
En 't zal u Hartje niet bezwaren,
Het waardste Roosje boven dat,
Dient afgeplukt, of stroy zyn Blaren.
Uw Rozengaard zal (laat g'er nu) en dan
een gaan,
Hier na te Schoner staan.

C 2

DAPH.

DAPHNIS EN PHOEBUS.

Op een Aangename Wys.

I.

Doen Daphne d'overschone Maagt,
Van Apollo haar Vlucht nam ten Bosch-
waart in,

En van hem snel wierd Nagejaagt,
Toe liep hy, en riep hy, ô schone Godin!
Toeft wat, toeft wat, weest niet Verbolgen,
Ey waarom Loopje? uw zelve bezind,
Leeuwen nog Beren, nog Tygers u volgen,
Maar 't is Apollo, die u zo Bemind,
Wit u Erbermen iet, Agt gy myn kermen
niet,

Laat gy myn Godheyd dan in de Ly,
Heb Deernis, ô Daphne heb Deernis met
my.

2.

De geen daar gy zo schuw voor Vlucht,
Is Harder nog Kinkel die 't Vee hoed of
weyt,

Maar 't is een God die door de Lugt,
De Gulde Glans van zyn Stralen uyt spryt,
Den Opperste Jupiter is myn Heer Vader,
Klaros, Delphos en Tenedos staan,
Tot myn Gebied en Bevel allegader,

Ik

HERDERS-ZANGEN. 37

Ik ben de Zon, myn Zuster de Maan,
Kruyden en Bloemen, die ik na u te noe-
men zie,

Lokken myn Stralen alleen uyt d'Aard,
Mag dit u niet lokken! ô Schone bedoord,

Noyt word ik Oud, ^{3.} staag blyf ik Jong,
Myn Hayr en Vergryft noyt maar blyft
even Geel,

En dat myn stem, wanneer ik zong,
By de Negen Muzen, en 't Spel van myn
Veel,

U (ô myn Daphne!) mogt komen ter
oren,

Dat gy zo lang u Lopen eens liet,
'k Zou buyten twyffel uw Hartje bekoren,
Om myn te helpen uyt myn verdriet,

Og! hoe gerusjes wou

Ik dan met kusjes jou,

Liefjes onthalen als een Godin,

Nu Daphne staat, Daphne luyftert na
myn Min.

Maar 't was om niet wat Phœbus riep,
Want Daphne Vlood van hem zo snel als
zy kon,

Waarom hy ook zo Schigtig liep,

Dat hy haar in 't Lopen op't laatste verwon,
Penenus! Penenus! Phœbus bestormt my,

38 HERDERS-ZANGEN.

Helpt my, ô Vader! riep Daphne ver-
zaagt,

Kuysche Diana kom bid ik vervormt gy,
Straks deze Schoonheyd, verhoort dog
uw Maagt,

Want ik wil Sterven eer,

Hy zou verwerven meer,

Dood! gy zyt myn zeer wellekoom,

Daar mede wierd Daphne vervormt in een
Boom.

f.

De droeve Phœbus Bleek van Rouw,
Omhelsde met Tranen de Lieve Lauwrier,
En zy, ô Boom! Beeld van myn Vrouw!
Blyft altyd Groen en een Vyandin van
Vier,

Spartelt en Klatert, wanneer men u Blade-
ren

Werpt in het Vyer, doet als Daphne deed,
Doen haar het Vyer van Min kwam na-
d'ren,

Stryd dan, als Daphne my wederstreed,
Leerd hier ô Maagden door!

Als men u Jaagt, het oor

Nimmermeer te buygen naar Geyle lust:

En daar op heeft Phœbus den Boom eens
gekust.

HER-

HERDERS-KLAGT.

Op een Aangename Wys.

1.

Ik ginger lef wandelen aan een Fonteyn,
 En daar ontmoete my een Mooy Meysje
 feyn,
 En daar ontmoete my een Schone Veld-
 Godin,
 Zy speelt 'er gestadig in myn Zin.

2.

Zy Speelt 'et zeer Lieflyk op haar Fluyt,
 En zy wel Herder ik ben de Bruyt.
 Ik en mag voortaan geen Jonkmans spre-
 ken aan,
 Want het Vryen dat is verre met myn
 gedaan.

3.

Weetje watje gisteren Avond deed,
 Hebje niet Gezworen enen Eed;
 Hebje niet Gezworen al by u Trou,
 Dat ik uwen Dienaar wezen zou.

4.

Herder, en dat weet 'er ik zo wel,
 Trouwen dat is 'er geen Kinder-spel,
 En of gy my Bemint, en ik Bemin jou niet,
 Daarom vertrekt vry Herder na een ander
 ziet.

40 HERDERS-ZANGEN.

5.

Wel Adjeu dan Spytige Harderin,
Wel Adjeu myn overschoon Godin,
En als ik dan niet Trouwen mag,
Zoo Kust my eens voor 't laatste goeden
dag.

V R Y A G I E,

Tuffen een Jonker en een Harderin.

Stem: *Al wat men doet, enz.*

Jonker.

God Groet u Goede Morgen Harde-
rinne,
Hoe komt gy zo Vroeg in het Groene
Wout,
Al met uw Schaapjes zoo te Velden inne,
Hier in het fiere Groene Gras Bedoud?
Rust by de Beken,
Ik moet u spreken,
'k Verzoek u tot myn Vrouw,
Helpt my maar uyt den rouw.

Herderin.

Ach Jonker staakt dog al u Valfse Zinnen,
Ik ben een Eer'bre flegte Harderin,
Die met haar Schaapjes trekt te Velde
inne,
Gaat na het Hof verandert daar u Min,
'k Blyf

HERDERS-ZANGEN. 41

'k Blyf by myn Schapen,
 Om Vreugt te rapen,
 Ik ben te flegt voor jou,
 Kieft vry een aar Juffrou.

Jonker.

Ag Schoon' Princes, Edele Harderinne,
 Ag Schoonste Beeld verhoort dog eens
 myn klagt,
 Ik ben een Jonker die komt Beminne,
 Verzmaat my niet om dat ik u Verwagt,
 Engel geprezen,
 Wilt my Genezen,
 Laat varen 't Groene Wout,
 En kieft een Schat van Goud,
 'k Heb veel Lakeyen ende Kamenieren,
 Die u het Lyf zulle vergieren gaan,
 Daarom wilt uwen Min aan my besteden,
 Engel laat varen al wat u gaat aan,
 Ag Lief geprezen!
 Wilt myn genezen,
 Ontfangt myn Trouw te Pant,
 Een Schoone Diamant,
 Ik zal myn Lief een Zyde Kleed doen ma-
 ken,
 Een Rok doorwerkt van het Roder Gout,
 En een paar Muyltes van fyne RoodSchar-
 Laken,
 Met Goude Kantten daar rondom geboort,
 En Parel-snoeren,
 Die zult gy voeren,

42 HERDERS-ZANGEN.

Op u Hart een fyne Boot,
 Myn Lief gelyk de Groot,
 Op u Hoofd daar zult gy een Fontanje
 dragen,

Van schone Kant en Goude Linten klaar,
 Dat u de Vreugt en Staat wel zal behagen,
 Engel laat varen al u Schaapjes maar,
 Dan zult gy Vuren,
 Een Goud Cincturen,
 Gebonden om u Lyf,
 Myn Lief tot u geryf.

Herderin.

Jonker door al uw zoete Minne woorden,
 Zo zal ik my terstond beryden gaan,
 Uw grote staat die gy my iteld te voren,
 Bedenkt u dog eer dat het is gedaan,
 Ik kom Ontfangen,
 Met groot verlangen,
 Uw Trouw en Eerbaarheyt,
 Den Jonker was Verbleyt.

Jonker.

Ik zal myn Amarant nu t'huys gaan halen,
 Hy gaf haar op de Zoete Trouw een Kus,
 Zy is de geen die in myn Ziel komt malen,
 En op haar Borsjes Blank heeft hy Geruft,
 Myn Lief geprezen,
 Ik ben Genezen,
 Verlost van Smert en Pyn,
 Wellekom moet gy zyn.

Vlegt

HERDERS-ZANGEN. 43

Vlegt nu een Krans van Groene Lauwe-
rieren,
Van Maagde-Palm, Bloemen en Groen
Kruyt,
Wilt nu den Bruydegom en Bruyd ver-
gieren,
Za Muzikanten maakt een Groot Geluyt,
Speeld op Schalmeyen,
Wilt u verbleyen,
En wenlt dat Zoete Paar,
Geluk en Vreugt te gaar.

HERDERS VRYAGIE.

Op een aangename Wys.

1.

Weest 'er Gegroet Schoon Herde-
rinne,
De Liefde dringt my zo sterk aan,
Ik voel myn geheel berooft van Zinnen,
Kan ik geen Trooft van u Verwinnen,
Dat gy my wilt ten Antwoort staan.

2.

Want ik leg stadig hele Nagten,
Dat ik peyns om u myn Zoete Kind,
Darom en laat my niet Lang staan wagten,
Gykunt myn Pyn heel gaauw Verzagten,
Als gy myn maar eens weder Mind.

3. Jonk-

44 HERDERS-ZANGEN.

3.

Jonkman houd op van al u Klage,
Want ik en kan my dat niet verstaan,
Dat gy u nood zo aan my komt klagen,
Om my veel Liefde toe te dragen,
Wel waar komt dit zo gaau van daan.

4.

Daar ik nog noyt in geen Okkazie,
Of Konverzatie heb gehat,
Als laaft in de nieuwe Spruyt Plantagie :
Met onze Schaapjes vol Kuragie,
Daar gy met my te Praten zat.

5.

Schoon Lief ik moet het u Openbaren,
Zedert die tyt dat ik u daar Zag,
En onze Lammeren te zamen waren,
Wat is my Droefheyd wedervaren,
Om u zo Treur ik Nagt en Dag.

6.

Jonkman uw Klagen is verloren,
Ik ben tot Trouwen nog niet gezint,
GeenMinnaar kan myn Jonkhert bekoren,
Daarom en wilt u niet Verstoren,
Maar ziet dat gy een ander Mint.

7.

Niemant kan ik ter Wereld Minnen,
Nu ook niet Klagen myn Droefheyd Groot,
Als u myn Overschoon Harderinne,
Die ik geheel met Hart en Zinnen,
Ja zal Beminnen tot in der Dood.

8. Jonk-

8.

Jonkman ik Geloof 't zyn Geyle Lusten,
 Daar u Jonkhart meê Bevangen zal zyn,
 Dat gy een Maagt op 't Bed zag Rusten,
 Die uwe Minne-Brant eens blusten,
 Dan waar Genezen u Smert en Pyn.

9.

Schoon Lief wil Staken al die gedagten,
 Want ik Bemin u in Eer en Deugt,
 En stort voor u uyt myn Droeve Klagten,
 Zout gy daar door niet weder tragten,
 Met Zoete Woorden myn Hart Verheugt.

10.

Jonkman houd op van al u Klagen,
 Want al myn Praten is Veynzery,
 Een Maagt moet altyt Lichtig vragen,
 En tot Respekt haar Eerbaar dragen,
 Wanneer een Jonkman komt daar by.

11.

Wel is myn Droefheyd dan ten Enden,
 Zyt gy bewogen Og Harderin,
 Myn te Verlossen uyt veel Elenden,
 Zal ik met Vlyt myn dan gaan Wenden,
 Dryven myn Schaapjes de Stal waard in.

12.

Ja Harder gaat maar na de Weyden,
 Zy zyn verzadigt veel gants met Groen,
 En laten wy Zamen ons wat Vermijden,
 En met Genugten die gaan verbeijden,
 Komt Harder geef myn daar op een Zoen.

13. Schoon

46 HERDERS-ZANGEN.

13.

Schoon Lief ik neem u in myn Armen;
Ik zal u Beminnen en wezen Getrouw,
En u voor Angst en Druk Beschermen;
Gy hebt verhoort myn Droevig Kermen,
En gy zult wezen myn Lieve Vrouw.

14.

Komt Harders wilt nu Vreugde aanschouwen,
En maakt nu Kranffen met Lauwerier,
Om op 't Hooft van myn Liefte Bouwen,
Wat Grote Vreugt nu zal ik Trouwen,
Myn Zoete Lieve Kaatje komt maar hier.

HERDERS - LIED.

Tuffen Sylvester en Coridon.

Stem: *Myn Hartje is heel Doorwont.*

1.

Sylvester en Koridon,
Die gingen na de Linden,
Omtrent de Zuyer Bron,
Om Grasjes t'zaam te binden,
Fala, fala la la la la.

2. Zy

HERDERS-ZANGEN. 47

2.

Zy kwamen ter Plaatze daar,
By een zeer Hogen Ceder,
Daar 't zeer genoegelyk waar,
Zy gingen Zitten neder, Fa la, enz.

3.

Hy Vlyden haar om een Kus,
En om haar Borsjes te voelen,
Zy zey, Ey Koridon flus,
Ik voel myn Hartje Krioel, Fa la, enz.

4.

Hy zag haar zo Vriendelyk aan,
En voelden daar met zyn Handen,
Of 't Polsje begon te slaan,
Maar ag! haar Hartje Branden, Fa la, enz.

5.

Haar Borsjes heeft hy der ontdaan,
Daar zag hy de Blanke Leden,
Met twe Rô Tepeltjes staan,
En voelde voort Beneden, Fa la, enz.

6.

Sylverstertje og! myn Lief,
Zy Koridon met een Kusje,
Ey, doet eens myn Gerief,
Myn Hart Opstygent Lusje, Fa la, enz.

7.

Og zydze myn Koridon,
Mins togje moet ik 'er bedwingen,
De Ceder en deze Bron,
De Vogels zouden uyt Zingen, Fa la, enz.

8. Geen

48 HERDERS-ZANGEN.

8.

Geen Vogeltjes nog Geboomt;
Geen Water zal ons Beklappen,
Het Beekje dat Ruyzent Stroomt,
En zal ons niet betrappen, Fa la, enz.

9.

Maar Koridon zal u Trouw,
My Nimmer of Oyt begeven;
Dat ik als Harders Vrouw,
By u mag zyn verheven; Fa la, enz.

10.

Betrouw my dat Vryelyk toe,
Zilverstertje op! my Waarde;
Zo ik u Ontrouw doe,
Zo Schent my Lugt en Aarde, Fa la, enz.

11.

O Hemel wat ik daar Zag,
Zy Speelden het was een Wonder,
Dat Koridon boven Lag,
Zilverstertje raak onder, Fa la, enz.

12.

De Bladertjes maakten Gedril,
Mit gaf Zilverster een Zugje,
D'og Kupido zat stil,
En Zag dit Geestig Klugje, Fa la, enz.

HER-

H E R D E R S - Z A N G .

Stem: *Het best op Aard is een gerust Gemoed.*

1.

Ag Amaril hoe prikkelt my uw Min.
 Hoe glansryk straalt uw Zon myn
 Boezem in,
 Myn Ziel, als in dien Gloet op nieuw
 verrezen,
 Start op het Schoon van uw Aanminnig
 Wezen,
 Zo kragtig als, den Adelaar 't gezigt
 Vest op den Glans, van 't lieflyk Zon-
 neligt.

2.

Maar ag! gevoerd op Vleug'len van
 myn Zugt
 En drift, gelyk Ikaris in de Lugt!
 Hoogmoedig dreef, op zyn te dartele
 Vlerken,
 Zo doet gy my helaas! te klaar bemerkten
 Myn trouwe Min, en al te fieren Moet;
 Mits gy my steeds, doet smelten in uw
 Gloet.

3.

Schoon uw Gezigt een onweerstaan-
 b'ren Glans

D

Uyt.

50 HERDERS-ZANGEN.

Uyt schittert, tragt myn vlugge Min nog-
tans

Het toppunt van haar Heyl erlang te na-
ken,

Op 't Ambrozyn van uw' Robyne Kaken;
Al zoude ik gantsch, Verzengen en voor
Doot

Neer storten in, dea Vloet van uwen
Schoot.

FILANDER EN AMARANTE.

Stem: *Courante la Reine.*

I.

L est als ik Amarant^e
In 't Lommer van de Bomen,
Vond leggen Dromen
Aan een Waterkant
Ontregen, had Kupido zyn Boog gespant,
Een lugtig Windje blies van veer
Om haaren Hals, de Lokjes heen en weer,
Wanneer het Wigje,
Vloog met zyn Schigje,
Op haar Boezem neer.

2. Hy

HERDERS-ZANGEN. 51

2.

Hy kust haar lieven Mond,
Daar Roos en Fiolieren,
Om stryft op Zwieren,
En vertrok terstond,
Ag! riep myn Engel, ag! ik ben gewond?
Filander, ag! ik voel uw Min;
Uw' Schigjes dringen tot myn Boezem in,
Ik sterf ag Herder
Wond my niet verder,
Helpt uw' Harderin.

3.

Helaas wat zoud ik doen;
'k Gink op dit lieffelyk Zeggen,
My by haar Leggen,
In 't bedaude Groen;
Met kus op kus haar Sluymer Lusjes voen;
Maar Hemel toen myn Mond en Hand,
De purpere Tipjes van myn Amarant,
Haar Boezem drukte
(Dat my gelukte)
Vloog ik voort in Brant.

4.

Gelyk een Bey in 't Velt,
Haar wickjes uyt komt strekken,
Om Dauw te lekken,
Daar de Lym af zwelt;
En zig op 't Keurigst zoet der Roosjes stelt,
Zo lepte ik ook het zoetste Ambroos,
Van Amarant, myne uytverkoore Roos,

D 2

Tot

52 HERDERS-ZANGEN.

Tot dat ik maakte
Zy, toen ze ontwaakte,
My tot Bruydegom koos.

HARDERS-DROOM, van den
HARDER FILANDER,
En de Troost-Redenen van de
HARDERINNE DOORINDE.

Stem: Ik kom u Begroette ag Schoonste.

I.

Den Harder Filander sliep ontrent een
Hy,
Hy Droomde wie kander dog wezen met
my,
Zo droevig Doorschoten,
Zo diepe Doorwont,
Myn Hert is gesloten,
Nog sprak mynen Mont,
De Pyn is zo groot,
Kom dan myn Doorinde,
Helpt uwe Beminde,
Al eer hy sterft de Dood.

2. Doo-

HERDERS-ZANGEN. 53

2.

Doorinde die wyde haar Vee daar om-
trent,

Hoe bitter zy Schreyde,
Als zy hem heeft gekent,
De stem van Filander die riep overluyt,
Ik en kiezer geen ander,
Ik neem u voor myn Bruyt,
En op het zelve pas,
Zonder veel te zeggen,
Kwam zy haar te Leggen,
Neffens hem in 't Gras.

3.

Den Harder ontwaakte en wiert heel
Ontstelt,

Ag liefste, wat maakje zo vroeg in het Velt,
Heeft God u gezonden
Tot myn Medecyn,
Om te stelpe myn Wonden,
Die zo bitter zyn;
Komt dan myn Engel zoet,
Kom, komt aan een Beeke,
Kom geneest de Sieke,
Eer ik Sterven moet.

4.

Doorinde bewogen, en bleef niet Ver-
steent,
Kwam toegevlogen, en heeft hem ver-
leent,
Een Kusje met Vreugde.

54 HERDERS-ZANGEN.

En sprak wel gemoet,
 Ag Harder vol Deugde,
 Ik Schenk u myn Bloet,
 Ik Schenk u myn Trouw,
 Ik Schenk u myn Leven,
 Kon ik u meer geven,
 Als dat ik geven zou.

5.

Komt Harders te zamen wilt Vrolyk
 nu zyn,
 Ik bender genezen van Droefheyden Pyn,
 Ik bender genezen van myn zwaren
 Wont,
 Doorinde die heeft myn gemaakt heel
 Gezont
 Door de Liefde groot,
 Heeft zy haar Leven,
 Aan myn gegeven
 En rult in myn Schoot.

6.

Harderinne en Harders roept nu over-
 luyt,
 Doorinde is nu Filander zyn Bruyt,
 Door Liefde en Minne zyn wyder ver-
 gaart,
 En met Vrolykheden te zamen Gepaart,
 Uyt Droefheyden en Pyn,
 Ben ik nu genezen,
 Daar is geen vrezen,
 Zy is myn Bruyt allyn.

7. Fi-

7.

Filander die is 'er uyt Droefheyt en
Noot,

Filander is nu Opgeftaan van de Doot,
Filander die is van zyn kwynende Wont,
Nu weder verrezen en Fris en Gezont,
Uyt angst ende Pyn,
Wie zal het wezen,
Die myn kan genezen,
Als Doorinde ryn.

8.

Ik lief myn Filander voor myn Egte
Man,

Geen ander die myn Hart nu genezen kan,
Filander Doorinde is u Waarde Vrouw,
Wy leeven te zaam in den Egten Trouw,
En zyn nu by een,
Ons kan niet doen Schromen,
Als dat zal komen,
Maar de Doot alleen.

Zamenpraak tuffen

HARDER EN HARDERIN.

Stem: *Ik kwam lef aan een Beekje.*

Harder.

Ontwaakt fchoon Harderinne,
Myn zoete Silvia,

D 4

Myn

55 HERDERS-ZANGEN.

Myn Engel wilt u Kleden gaan,
Want de Dageraat komt aan,
Wilt myn Reden hooren,
Ik heb u zo lang Gewekt,
't Is myn uytverkoren,
Of gy met Philander gekt.

Harderin.

Zou ik met u treden,
Wel Harder gy wort quaat,
Dit zyn geen Reden van de Min,
Voor een Jong Harderin,
Zou ik met u Gekken,
Ey Philander u niet Stoort,
Ik zal myn Aantrekken,
En gaan Zoetjes met u voort.

Harder.

Nu ik hoor deze woorden,
Uyt uw Lieve Mont,
Myn alderlieffte Silvia,
Nu is myn jonk Hart gezont,
Ik zal u verbeyden,
Mynen Engel kleet u ras,
Om ons Vee te Weyden,
Samen op het groene Gras.

Harderin.

Harder, harder, harder,
Zie daar, zo kom ik aan:
Met opent Silvia haar deur,
En zag Philander staan,
Die haar vriendelyk Kuste,

Voor

Voor haar lieve Lipjes root:
 Zo veel als 't hem luste,
 En haar goede Morgen boot.

Sus, sus, sus, Philander,
 Gy maakt het al te bont,
 Ey lieve spaart u Kusjes wat,
 Al te veel is ongezont;

Harder.

't Is uyt vriendschap Liefje:
 En om onze Min te voen,
 Kom myn Honigdiefje;
 Met Philander in het Groen.

Daar op gingen zy dryven:
 Haar zagtgewolde Vee,
 Langs Berg en Dal in 't grone Wout,
 Heel zoetjes met haar twee,
 De Nagtegaal met Lusten;
 Zong op eenen hoge Boom,
 Dat deed haar Beyde rusten,
 Aan een Kristaleyne Stroom.

Daar praten Zy te zamen,
 Heel zoetjes van de Min.
 Tot dat de Son haast onder ging,
 Trok Harder en Harderin,
 Zamen uyt de Weyden,
 En van een gescheyden,
 Dreven een yder na haar Stal,
 Het was haare Schaapjes al.

88 HERDERS-ZANGEN.

Vermakelyke Vryagie, van een
HARDER EN HARDERIN.

Stem: *Ik Vryden een Meysje teer.*

Harder.

Lief, ontwaakt schoon Harderin,
Ziet Aurora is aan 't Dagen;
Dryft uw Vee ten Velden in,
Met myn langs de groene Hagen,
Want de Dageraat komt aan,
Lief wilt u ras Kleden aan,
En met myn na 't Veld toe gaan.

Harderin.

Harder houd een weynig stee,
Of wilt myne Stal ontslyuten,
Ik gaa daadelyk met u mee;
Met myn Vee dryven na buyten,
Myn getrouwen Harder hoor,
Dryft gy met uw Vee vast voor,
Ik zal volgen op het Spoor.

Harder.

Lief myn waarde Harderin,
'k Zal u hier zo lang verbeyden,
'k Zal myn Vee uyt suyver Min,
Mee dryven na de Heyden,
Engel in het groene Dal,

Daar

Daar zingt 'er de Nagtegaal,
Vrolyk met een bly Geschal.

Zo dreven zy met haar twee,
Zamen langs de groene Bomen,
Met haar zagt gewolde Vee,
Tot dat zy daar zyn gekomen,
Aan een Beek of klare Bron,
Daar speeld der Harder Koridon,
Een Lied voor zyn Celadon.

Als zy waren op 't Veld-Tapyt,
Haar Vee Graafde met Pijfiere,
Met een verffe Appetyt,
En de Vogels Tiereliere,
En de Lammertjes in de Wey,
Menschen en Vee het is al bley,
Met den aangename Mey.

Als zy waren in de Wey,
Aan een Bron of klare Beeke:
Den Harder sprak van Vryery,
Tot zyn Harderin ging spreek,
En hy gaf haar eenen Zoen,
Aan zyn Harderinne koen,
Met de Mey is alles Groen.

Harderin.

Spreekt gy alreets van de Min;
Harder wilt u wat bedaren,
Want daar steekt veel Droefheyd in,
En daar toe veel groot bezwaren;
En ik ben nog maar een Kind,
Ik ben in de Liefde blind,

Daarom

65 HERDERS-ZANGEN.

Daarom verder u verzint.

Harder.

Met de aangename Mey,
Ziet men 't Pluyngediert vergaren,
Lief voegt u ook aan myn zy,
Laat ons ook uyt liefde Paren,
't Pluyngediert dat is vol Vreugt,
Harderin zyt dog verheugt,
Laat ons Paren in eer en deugt.

Harderin.

Heeft het God zo gevoegt dan,
Harder laat ons zamen Trouwen,
'k Zal u houden voor myn Man,
En ik blyf u Waarde Vrouwe.

Harder.

Ag! nu is myn Hart geruft,
Lief daar op nu eens Gekust,
En daar na ons Vlam gebluft.

H A R D E R S - K L A G T.

Stem: *Ag Schoonste Veldgodin.*

1.

Og schoonste Vrindin,
Gy zyt die ik Bemin,
Boven alle schoone Vrouwe,
Ag myn Overschoon Godin,
Ik doen tot u myn klagt,

Ag!

HERDERS-ZANGEN. 61

Ag! ik van Liefde verfmagt,
Helpt my dog uyt myn smerte,
Ag myn overschoone Maagt.

2.

Ag! hoe kan het dog zyn,
Myn Hart is vol pyn,
Dat de Liefde vermogen,
Zo hy een Minnaar kan zyn,
Ag! myn Hartjen dat Brant,
Uyt zuiver Liefde in vlam,
Cupido wilt mynder dog helpen,
Te bluffen myne Minnebrant.

3.

Helpt myn dog uyt den noot,
Gunt myn haar teere Schoot,
Op dat ik mag geraken,
Door liefde in Carons Boot,
Dan waar ik uyt Druk en Smart,
Heel verheugt was myn jonk Hart,
Dan waar ik uyt myn Leyden,
Ag! ik door Min ben heel verplet.

4.

Ag! zy en hoort my niet,
Myn klagt is voor niet,
Wie zal my dog helpen,
Uyt myn zwaar Verdriet,
Komt Venus met u Magt,
Toont uwe Minnelyke Kragt,
Cupido wilt haar Doorschieten,
Ag! ik door Liefde verfmagt.

5. Ag!

62 HERDERS-ZANGEN.

5.

Ag! Sterre Zon en Maan,
 Laat u Glans overgaan,
 Wie zal my dog helpen,
 Ik kan geen Troost hier ontfangen,
 Daar leyt myn Harders Staf,
 Nu moet ik doolen in het Graf,
 Door Liefde moet ik bezwyken,
 En verrotten tot Kaf.

6.

Ag! ongerustigen Slaap,
 Wie of mynder ontwaakt,
 Ik noyt naarder klagten,
 En hoorden in der Nagt,
 Het schynt of het myn Harder was;
 Ik moet eens kyken op het pas;
 Myn Hart staat heel verslagen,
 Ag myn! hier leyt zyn Harders Staf.

7.

Ag! zyt myn Harders Kint,
 Van de Liefde verblind,
 Op Klippe en Bergen,
 Daalt neder myn verflint,
 Myn Harder leyt in het Zant,
 Door de Liefde ontmant,
 Ô Doot wilt myn genaken,
 Hier leyt myn beste Pant.

219

R E.

REGISTER

VAN DE

HERDERS-ZANGEN.

A.

Ag Amaril hoe prikkelt my uw Min.
 Stem: *Het best op Aard is een geruyst Ge-
 moed.* 49

Ag wilsje wat uw Minnaar leyd,
 Stem: { *Als ik myn Philis kussen mag,
 Te Vlissinge Lyt 'er een, enz.* } 4
Laat Phœbus in het Morge root.

C.

Celadon de Liefelyke tyd komt aan,
 Stem: *Zoete Rozelinde waarom weende gy.* 16

D.

Daar Rozemond, daar is een Roos,
 Stem: *Tranquille Cour.* 35

De Liefde moet ik pryzen,
 Stem: *Is liefde zoet lyden, enz.* 27

De Zuyder-zon liet zyne stralen,
 Stem: 31

Den Harder Filander sliep omtrent een Hy,
 Stem: *Ik kom u Begroette ag Schoonste.* 52

Doen Daphne d'overschone Maagt,
 Stem: 36

G.

God Groet u Goede Morgen Harderinne,
 Stem: *Al wat men doet, enz.* 40

H.

Hoe Kloris: hoe zo vroeg in 't Veld,
 Stem: *Laat Phœbus in het Morgen Root, enz.* 7

I.

Ik ginger leest wandelen aan een Fonteyn,
 En daar ontmoete my een Mooy Meysje feyn,
 Stem:

Ik ginger leest wandelen aan een Fontyn,
 Stem: 21
 Ik

REGISTER VAN DE HERDERS-ZANGEN.

- Ik groet u Harderin,
Stem: *Hoe draayd 't Fortuyn zoo ras.* 25
- L.
- Left als ik Amarant'
Stem: *Courante la Reine.* 50
- Leftmaal in 't Krieken al vanne den Dagen,
Stem: *'t Schynd dat myn Zieltje zyn enz.* 19
- Lief ey vlegt een Kransje van Mirte en Fiolen,
Stem: 3
- Lief, ontwaakt Schoon Harderin,
Stem: *Ik Vryden een Meysje teer.* 58
- N.
- Neen Kloris, neem uw Minnegloed
Stem: *Laat Phoebus in het Morgenrood, enz.* 5
- O.
- O Dag! ô blyden dag, Heb ik gevonden,
Stem: *Van de Herder Pirus.* 14
- O Schoon verweelde Dageraad!
Stem! *Wanneer de Zon in 't Morgen-rood.* 28
- Og Schoonste Vrindin,
Stem: *Ag Schoonste Veldgodin.* 60
- Ontwaakt Schoon Harderinne, myn zoete Silvia,
Stem: *Ik kwam lef aan een Beekje.* 55
- Op myn Fluytje wil ik spelen;
Stem: { *Van Coridon.*
Komt myn Hertje komt myn Troosje. } 22
- S.
- Silvester en Koridon,
Stem: *Myn Hartje is heel Doorwent.* 46
- V.
- Verliesde Maagd,
Stem: *Ag schone Maagd.* 32
- De Tegen.Zang. 34
- W.
- Wanneer de Zon in 't Morgen-rood,
Stem: { *Wat leeft de Minnaar vol, enz.*
O Schoon verweelde Dageraad. } 12
- Weest 'er Gegroet Schoon Herderinne,
Stem: 43